

Çeke Çeke Usandım Ben Bıktım Ben 1

– Durak YİĞİT · 01 Kasım 2013

Bir ömür tükendi yurdumdan ayrı,
Çeke,çeke usandım ben,bıktım ben..
Kırıldı direncim bitkinim gayri
Çeke,çeke usandım ben,bıktım ben..

Gündüz hayalimde gece düşümde,
Hiç dinmeyen bir sızı var döşümde
Gözyaşım var uzandığım aş'ımda,
Çeke,çeke usandım ben,bıktım ben..

Hasretle çalarım durmadan sazi,
Şu garip gönlümün bülbül avazı.
Görmedim burada baharı, yazı
Çeke,çeke usandım ben,bıktım ben..

Çaresizlik alır beni koynuna,
Zalim felek ip geçirdi boynuma
Boynum bükük elim soktum koynuma.
Çeke,çeke usandım ben,bıktım ben..

Gurbet elin yabaniyla,yadıyla,
Yaktı beni zehiriyle tadıyla,
Celbedemez isimiyle,adıyla,
Çeke,çeke usandım ben,bıktım ben

Çileyi,belayı koydu sırtıma,
Uymadı ki hiçbir zaman şartıma,
Daha yeni dertler kattı derdime
Çeke,çeke usandım ben,bıktım ben..

Akşam olur hüzün gönlüme çöker,
Bu hasretlik benim belimi büker.
Ben gurbette sıla'da yar yaş döker.
Çeke,çeke usandım ben,bıktım ben..

Tükendin DURAK'ım hayal uğruna
Gurbetin çilesi dolar bağrına.
Çektiğin çileler gider ağrına,
Çeke,çeke usandım ben,bıktım ben..

Durak YİĞİT
GönüllerinŞairi
KOCAELİ